

Kaya, C. (2025). Nursultan Nazarbayev'in Avrasya misyonu Aleksandr Dugin Ankara, 2006, Yeni Avrasya Yay. 284 sayfa, ISBN: 9789756669655. *Uluslararası Türk Dünyası Araştırmaları Dergisi*, 8(2), 307-312.

NURSULTAN NAZARBAYEV'İN AVRASYA MİSYONU ALEKSANDR DUGİN ANKARA, 2006, YENİ AVRASYA YAY. 284 SAYFA, ISBN: 9789756669655

Cansu KAYA*

Öz: Avrasya kavramı başlangıçta Rusya'dan Çin'e, Azerbaycan'dan Kazakistan'a kadar çeşitli bölgeleri kapsayan bir kavramdır. Ancak zamanla Rusya İmparatorluğu'nun politik tavrına muhalefet etmenin karşılığı olarak jeopolitik-siyasi bir içerik kazanmıştır. Avrasya düşüncesinin Batılılışmanın karşısı anlamında kullanılmaya başlanması ise siyasi bir akım olarak Avrasyacılık'ı ortaya çıkarmıştır. Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra bölge entegrasyonu düşünceleriyle gündeme gelmiştir. Aleksandr Dugin de yeni Avrasyacı düşüncenin temsilcilerinden biridir. Bu anlamda teorik-politik çalışmalar yapan Dugin, dönemin Kazakistan Cumhurbaşkanı Nursultan Nazarbayev'e ayrı bir önem atfetmiş, *Nursultan Nazarbayev'in Avrasya Misyonu* kitabını kaleme almıştır. Kitap hem Nazarbayev'in Avrasya misyonuna hem de Dugin'in Avrasya teorisine dair fikirleri ele alan kapsamlı bir çalışmadır. İlk bölüm Nazarbayev'in *Kritik On Yıl* eserinin değerlendirmesini içerirken geri kalan üç bölüm Dugin'in Avrasya teorisine ve bu teorideki Kazakistan'ın konumuna odaklanmaktadır. Dugin çalışmasını genel olarak karşılaştırma metoduyla ele almıştır. Bu anlamda Avrupa Birliği karşısına Avrasya Birliği'ni koyarak, her iki birliğin farklılıklarını kıyaslamış ve Avrasya Birliği'nin Rusya ve Bağımsız Ülkeler Topluluğu için neden hayati bir oluşum olduğu sorusuna cevap vermiştir. Kitap özellikle Avrasya çalışmaları yapan güncel araştırmacılar için uygun bir başlangıç noktası niteliğindedir.

Anahtar Kelimeler: Avrasya, Kazakistan, Nursultan Nazarbayev, jeopolitika

NURSULTAN NAZARBAYEV'S EURASIAN VISION ALEKSANDR DUGİN ANKARA, 2006, YENİ AVRASYA YAY. 284 PAGES, ISBN: 9789756669655

Abstract: The concept of Eurasia was initially a concept covering various regions from Russia to China, Azerbaijan to Kazakhstan. However, over time, it acquired a geopolitical-politics content as a response to opposition to the political stance of the Russian Empire. The use of the idea of Eurasia as the opposite of Westernization has led to the emergence of Eurasianism as a political movement. After the collapse of the Soviet Union, it came to the agenda with the ideas of regional integration. Aleksandr Dugin is one of the representatives of the new Eurasianism. Dugin, who conducted theoretical-political studies in this sense, attached particular importance to the then President of Kazakhstan, Nursultan Nazarbayev, and wrote the book *Nursultan Nazarbayev's Eurasian Mission*. The book is a comprehensive study of both Nazarbayev's Eurasian mission and Dugin's Eurasian theory. The first chapter is a review of Nazarbayev's *Critical Decade*, while the remaining three chapters focus on Dugin's Eurasian theory and Kazakhstan's position in it. Dugin has generally approached his work through the method of comparison. In this sense, he compares the Eurasian Union against the European Union, compares the differences of both unions, and answers the question of why the Eurasian Union is a vital organization for Russia and the Commonwealth of Independent States. The book is a suitable starting point for current Eurasian studies scholars.

* Dr. cansukaya932@gmail.com

 ORCID: 0000-0001-8746-7321

Keywords: Eurasian, Kazakhstan, Nursultan Nazarbayev, geopolitics

Alexander Von Humboldt tarafından literatüre kazandırılan Avrasya kavramı, Asya ve Avrupa kıtalarının birleşmesinin ötesine giderek Rusya, Çin, Ukrayna, Belarus, Kafkasya, Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan, Tacikistan, Türkmenistan Moldova, Ermenistan, Gürcistan ve Azerbaycan bölgelerini de Avrasya kapsamına dahil etmiştir (Yılmaz, 2015, s. 112). Kavramın Rusya ile özdeşleşmesi ve Rusya'nın politik tavrına referans oluşturmaları ise Çar I. Petro'ya kadar götürülmektedir. I. Petro Rusya'nın Batılılaşarak güçleneceğini düşünmüş ve politik tercihinin Batılılaşmaktan yana kullanmıştır. Bunun üzerine 1917 Bolşevik Devrimi'ne muhalefet eden ve Avrupa'ya sürgüne gönderilen Rus aydınlar, Rusya'nın Avrupa'dan ve Asya'dan farklı olarak kendine özgü bir kültürü olduğunu savunmuş ve 1920'lerde klasik Avrasyacılık'ı başlatmışlardır (Sönmez, 2010, s. 74). Bunlar arasında Nikolay Trubetskoy, Pyotr Savitskiy, Georgiy Vernadskiy, Lev Karsavin gibi aydınlar yer almaktadır. Bahsi geçen isimler Batıcılık ve Slavofil/Panslavizm karşısında Avrasyacılık'ın üçüncü bir yol olduğu iddiasında bulunmuşlardır. Bunlar klasik Avrasyacılar olarak Slav ve Slav olmayan toplulukların Rus kültürünü etkilediğini, Rusya'nın devlet kurma bilincini Cengiz Han'dan ve Timur'dan miras aldıklarını düşünmüşler ve güçlü devlet anlayışını savunmuşlardır (Serbest, 2017, s. 289- 296). Bu gelişmelerle başlangıçta coğrafi ve jeopolitik olan Avrasya kavramı zamanla Avrasyacılık adıyla ideolojik ve siyasi bir içerik kazanmıştır.

Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra Avrasyacılık farklı vurgularla yeniden gündeme gelmiştir. Bu yeni-Avrasyacılığın görünür olmasını sağlayan isimler arasında Aleksandr Dugin de bulunmaktadır. Dugin, Avrasyacılığın fikri ve tarihi temelleri üzerine yıllarını ayıran bir politikacı ve siyaset bilimci olarak yeni-Avrasyacılığın jeopolitik yönü üzerinde durmuştur. Avrasyacılık'ı kültürel ve milli özdeşliği koruyarak sosyal bir modernleşme, ekonomik bir gelişme sağlama süreci olarak tanımlamış ve Avrasyacılığın teorik olarak bölgesel bir globalizasyon olduğunu belirtmiştir (2006, s. 42-46). Dugin, *İnsanlığın Ön Cephesi Avrasya, Moskova-Ankara Eksenli/ Avrasya Hareketinin Temel Görüşleri, Bir Avrasya Perspektifi, Rus Jeopolitiği Avrasyacı Yaklaşım, Dünya Adasında Son Savaş, Nursultan Nazarbayev'in Avrasya Misyonu* kitaplarında Avrasyacılık üzerine görüşlerini sunmuştur.

Dugin'in Avrasya misyonunda Kazakistan'ın yeri oldukça önemlidir. 1994'te Nazarbayev'in Avrasya çıkışını "havada bulut yokken göğün gürlemesine" benzetmiş ve bunun düşünce tarihinde bir dönüm noktası olduğunu söylemiştir. Bunun üzerine Nazarbayev'in fikirleri üzerine bir çalışma yapmaya karar vermiş, *Nursultan Nazarbayev'in Avrasya Misyonu* çalışmasını kaleme almıştır. Çalışmasını bir fikir portresi olarak nitelermiş ve Nazarbayev'i Büyük Bozkırın ruhu olarak anlamaya çalıştığını ifade etmiştir. Kitabın ilk bölümü Nazarbayev'in Avrasya fikirlerine ayrılmış, sonraki bölümlerde Dugin'in fikirleriyle Nazarbayev'in fikirlerinin örtüştüğü/benzeştiği hususlar incelenmiştir.

Kitap, Dugin'in çeşitli gazetelerdeki, çevrimiçi sitelerdeki, demeçlerindeki yazılarının/konuşmalarının bir araya getirildiği dört bölümden oluşmaktadır. Dönemin Ahmet Yesevi Stratejik Araştırmalar Merkezi (AYSAM) Başkanı Prof. Dr. Özcan Yeniçeri kitaba yazdığı sunuşta, kitabın yayımlanma amacını eski Sovyetler Birliği sahasında yürütülen yeni Avrasyacılık çalışmaları hakkında Türk okuyucu ve stratejistleri bilgilendirmek ve Türkiye'deki Avrasyacılık çalışmaları ve tartışmalarına yeni bir ivme kazandırmak olarak ifade etmiştir. Kitap, Nazarbayev'in Avrasya fikrinin yanı sıra Avrasya entegrasyonuna yöneltilen eleştirilere de bir cevap niteliğindedir. Bu kitapta Dugin'in Avrasyacılık'a dair uzun yıllar süren kapsamlı çalışmalarının Kazakistan boyutu ele alınmakta ve Avrasya entegrasyonu için savunduğu düşünceler yer almaktadır.

1. Birinci Bölüm

İlk bölüm (s. 3-47), *Nursultan Nazarbayev'in Avrasya Zamanı* başlığı ile ele alınmıştır. Bu bölüm, Nazarbayev'in *Kritik On Yıl* Adlı eserindeki Avrasyacılık anlayışının analizine

dayanmakta olup oldukça detaylıdır. Bu hususta Dugin'in Nazarbayev'in bahsi geçen kitabını siyasi bir vasiyet olarak kabul etmesi etkili bir faktördür. Dugin, analizine Sovyetler'in dağılmasıyla ilgili bir tarihi bilgilendirme ile başlamıştır. Burada Sovyetler 'in dağılmasına kendi iç dinamiklerinin sebep olduğuna dair tarihi bir yüzleşme görülmektedir. Nazarbayev'in Avrasyacı misyonunu da bu tarihi yüzleşmenin çıktısı olarak ele almaktadır. Ona göre Nazarbayev, entegrasyon topluluğuna dinamik katacak olumlu yönleri kabul ederken topluluğun bağımsızlığını tehdit edecek negatif yönlerden kaçınmayı başarıyla ortaya koymaktadır. Bunun yanında Avrasya Birliği projesine maskelenmiş Rusya emperyalizmi'' nitelemesi yapanları eleştirmekte ve eleştirisini, yeni Avrasya Birliği'nin fikri temellerinin Rusya'dan değil, Kazakistan'dan çıkmış olması ile gerekçelendirmektedir.

İlk bölümün devam eden kısımlarında Nazarbayev'in Avrasya düşüncesini teoriden pratiğe nasıl aktardığı üzerinde durulmuştur. Bu durum ekonomi, düşünce-faaliyet, globalizm çağırısı, Avrasya kararı, Avrasya birliğinin uygulanması, manevi özdeşlik, ateşin armağanı ayrımlarıyla değerlendirmiştir. Batı'nın globalizm silahına karşılık, Nazarbayev'in globalizasyonla ilgili fikirleri objektif ve sübjektif olarak iki şekilde eleştirilmiştir. Objektif tarafı, Nazarbayev'in globalizasyonu reddetmenin toplulukları durgunluğa götürecektir olma düşüncesidir. Sübjektif tarafı ise Kazakistan'a globalleşme karşısında sunduğu reçetedir.

Dugin, Nazarbayev'in manevi özdeşliği İslam'ın, Ahmed Yesevi Sufizm'inin ve milli kültürün üzerine inşa etmeyi amaçlamasını muhafazakâr bulmuştur. Buradaki muhafazakârlık radikal tutumlardan kaçınma anlamında kullanılmıştır. Nazarbayev'in ülkenin güvenliğini tehdit eden unsurlar içinde radikal dinci grupları, Çin'in faaliyetlerini ve yasaklı madde ticaretini ele almasını da Avrasya Birliği açısından olumlu adımlar olarak değerlendirilmiştir.

Birinci bölümün son incelemesi, Putin ve Nazarbayev'in Avrasyacılık misyonu arasındaki benzerliklerin ortaya konulmasına yöneliktir. Burada Kazakistan ve Rusya'nın Bağımsız Devletler Topluluğu (BDT) ülkeleri arasında en fazla gelişmiş iki ülke olması, Kazakistan'ın BDT ülkelerine ve Rusya'ya Avrasyacılık'ın pratikte nasıl uygulanacağını göstermesi önemli bulunmuştur. Bu anlamda Rusya'nın Kazakistan'ı örnek alması gerektiği vurgulanarak, Nazarbayev'in Avrasyacılık misyonu evrensel olarak tanımlanmıştır. Kazak toplumunun Avrasya misyonu ile ilk on yıl içinde Avrupa Birliği'ne benzer bir şekilde Avrasya Ekonomik Ortaklığı (AEO), Ortak Güvenlik Antlaşması Teşkilatı (OGAT) ve Uluslararası Avrasya Hareketi gibi üç yapıda Avrasya sinerjisi kurduğu belirtilmiştir.

2. İkinci Bölüm

İlk bölümde Nazarbayev'in Avrasya misyonu teorik olarak incelendiği için ikinci bölüm Nazarbayev'in teorik fikirlerinin pratikte nasıl hayat bulduğuna ayrılmıştır (s. 51-99). Bu bölüm küreselleşmenin karşısına Avrasya fikrini koyarak karşılaştırma metoduyla incelenmiştir. Avrasya entegrasyonu için gerekli görülen yapılanmalar tek tek ele alınmış, bunların küreselleşme karşısındaki vizyonu belirtilmiştir. AEO, OGAT, Avrasya Güvenlik Sistemi ve Ortak Ekonomik Alan Antlaşması (OEA) entegrasyonun bir parçası olarak görülürken Gürcistan, Özbekistan, Ukrayna, Azerbaycan ve Moldova'nın kurduğu Demokrasi ve Ekonomik Kalkınma Örgütü (GUUAM- DEKÖ) dezentegrasyon olarak değerlendirilmiştir. Bu durum Dugin'in Avrasya birliği dışında bölge toplulukları için farklı bir ortaklığı olumlu değerlendirmedigine işaret etmektedir.

Dugin, Avrasya Birliği projesinin Avrupa Birliği'ne benzer bir yapı olacağını öngörerek Ukrayna ve Rusya arasındaki köprünün Türk-Kazakları tarafından inşa edileceğini düşünmüştür. Bu düşüncesinin kaynağını tarihte bulduğu için burada da tarihi tecrübenin tekrar edeceğine dair muhafazakâr bir bakış açısı görülmektedir. Nasıl ki geçmişte büyük Rus İmparatorluğu Türk, Moğol ve Slav halklarıyla beraber kurulmuştur, o halde bugün kurulacak Avrasya Birliği de benzer şekilde olmalıdır. Rusya İmparatorluğu'ndaki Türk toplulukları

bugünkü Kazaklara, Slav halkları ise Rusya ve Ukrayna'ya tekabül ettiği için Avrasya Birliği'nde bu ülkelerin konumu önemli bulunmaktadır.

3. Üçüncü Bölüm

Rusya ve Kazakistan'ın Avrasyacılık üzerine iş birliğini derinlemesine inceleyen bu bölümde (ss. 103-174), Avrasya entegrasyonunun her iki ülkenin kaderi olduğu anlayışından hareket edilmiştir. Buradaki kadercilik anlayışı "karasal medeniyete dahil olma" ölçütüyle sunulmuş ve ulus-devlet olmanın karşısına konumlandırılmıştır. Bu amaçla ikinci bölümdeki küreselleşme ve Avrasyacılık kıyaslamasına karasal ve deniz medeniyeti olarak farklı kavramlarla devam edildiği görülmektedir. Bu noktada yine tarihe başvurarak tarihsel süreçte karasal medeniyetin deniz medeniyetiyle devamlı olarak mücadele ettiği belirtilmiştir. Atinalıların Sparta'ya, Roma'nın Kartaca'ya, İngilizlerin İspanya'ya karşı mücadelesi örnek olarak kullanılmıştır. Bu örneklerin günümüzdeki karşılıklarının Avrasya ve Atlantik Medeniyeti¹ olduğu iddia edilmiştir. Ulus-devlet ise Avrasyacı misyondan uzaklaşmak olarak değerlendirilmiştir. Bu sebeple gerek BDT ülkelerinin gerek Rusya'nın ulus-devlet anlayışından vazgeçmesi ve bunların demokratik bir entegrasyon sahasında birleşmesi önerilmektedir. Bu anlamda karşılaştırmalı bir bakışla Yeltsin'in ulus-devletçi, Putin'in ise Avrasyacı olduğu vurgulanmaktadır.

Bu bölümde dikkat çeken değerlendirmelerden bir diğeri Türkiye'ye ilişkindir. Avrasyacılık'ın Türkiye'de yükseldiği iddiasından hareketle dönemin İşçi Partisi başkanı Doğu Perinçek, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın danışmanları ve Atilla İlhan gibi isimler Avrasyacı olarak anılmaktadır. Bu durum Türkiye'nin Avrasya entegrasyonu için Rusya ve Kazakistan'a yeni bir potansiyel ortak olarak görülmesini sağlamıştır. Bunun yanında İslam'ın en önemli stratejik partner olduğu vurgulanmakta ve İslam örneği ile yeni Avrasyacıların klasik Avrasyacılardan farklılığı dile getirilmektedir.

4. Dördüncü Bölüm

Avrasyacılık: Geleceğe Bakış ana başlığı altındaki son bölüm (s. 177-284), Avrasya entegrasyonu olmaması halinde Avrasya alanında yaşanabilecek muhtemel sonuçlar sorusundan yola çıkmıştır. Bu soruya sömürgecilik bağlamında yaklaşan Dugin, Amerika'nın hakimiyetinden bağımsız olma koşulu olarak "Avrasya Birliği'nin" kurulmasını şart koşmuştur. Bunun sağlanması için atılması gereken adımları değerlendirmiştir. Ona göre bağımsızlık için ilk adım ekonomik alanda olmalıdır. Bunun için Friedrich Von List'in ekonomi fikirlerinin takip edilmesini tavsiye etmiştir. İkinci adım stratejik organizasyona yöneliktir. Bunu entegrasyona bağlı olan halkların kültürlerinin korunması olarak açıklamıştır. Dugin burada, Avrasya Birliği'nin kurulması halinde entegrasyona dahil olan ülkelerin kendi kültürlerinin korunmayacağı, Rusya'nın SSCB'de olduğu gibi entegre devletleri asimile edeceği eleştirilerine karşı bir görüş ileri sürmüştür. Üçüncü tavsiyesi ise kültürel-bilimsel faaliyetlere yöneliktir. Avrasya toplumlarına öz birliğini hatırlatacak festivallerin, sempozyumların ve forumların yapılmasını önermiştir.

Dugin, entegrasyon için yapılması gerekenleri ele aldıktan sonra, Atlantik medeniyetinin dışında kalan her topluluğun Avrasyacılık'a mahkûm olduğu iddiasıyla çalışmasını devam ettirmiştir. Bu iddia, Francis Fukuyama'nın *Tarihin Sonu* tezine yönelik bir karşı sav niteliğindedir. Dugin, *Tarihin Sonu* tezini Avrasya Birliği projesine uyarlamış ve birliğe katılmamaları halinde Azerilerin, Ermenilerin, Gürcülerin, Özbeklerin, Kazakların,

¹ Bugünkü kapitalist sistemin ilk nüvelerinden biri olarak kabul edilen Atlantik Medeniyeti, İspanyolların ve Portekizlilerin fetihleriyle uluslararası sistemin ilk kez Doğu ve Batı olarak ayrışmasını anlatmaktadır (Elik ve Bal, 2014, s. 92). Dugin Atlantik medeniyetini deniz medeniyeti Avrasya medeniyetini ise karasal medeniyet olarak kabul etmekte ve ulus-devletlerin Atlantik medeniyetinden doğduğu iddiası ile Avrasya ve Atlantik medeniyetleri arasında bir karşıtlık kurmaktadır.

Ukraynalıların ve Taciklerin tarihin sonuna geleceklerini iddia etmiştir. Bahsi geçen topluluklara tarihin sonuna gelmek istememeleri halinde bir kurtuluş reçetesi sunmuştur. Reçeteye göre bu topluluklar kendilerini “yeterince Rus olmayan” olarak görmek yerine birliğe katılmalıdır. Dugin “yeterince Rus olmamak” ifadesi ile bu toplulukların kendilerini Ruslardan farklı gördüklerini ve bu düşüncenin birliğe zarar verdiğini kastetmektedir. Son olarak yine tarihsel karşılaştırmalar yöntemine başvuran Dugin, Avrasyacılık’ın Atlantizmden farklılıklarını demokrasi, insan hakları, etnik merkezcilik gibi Batılı kavramlarla tekrar ele almıştır. Önerdiği Avrasya Birliği’ndeki demokrasinin organik, hakların ise ulusal olacağını belirtmiştir.

Kitabın son kısmında *Ne Yapmalı?* adlı televizyon programının *Avrasya Birliği Kurulacak Mı?* (2003) bölümündeki tartışma yer almaktadır. Programa Nazarbayev, Dugin, Cengiz Aytmatov, Evgeni Volk (The Heritage Foundation² Moskova temsilcisi) gibi isimler katılmıştır. Programda yeni Avrasyacılık siyasi projesinde Rusya’nın değişen siyasi tutumu değerlendirilmiş, Rusya’nın entegrasyondaki kilit rolüne vurgu yapılmıştır. Bunun yanında entegrasyona dahil olması gereken ülkeler için “kolektif halklar” betimlemesi kullanılmış ve Yeni Avrasyacılık “Nazarbayev Planı” olarak tanımlanmıştır.

Dugin’in kitabı Yeni Avrasyacılık Klasik Avrasyacılıktan hangi yaklaşımlarla ayrıldığını göstermesi açısından yeterli bulunmuştur. Bunun yanında Avrasya entegrasyonunun jeopolitik olarak nasıl inşa edileceğini adım adım ele alması da okuyucuya kavramsal ve düşünsel olarak geniş bir yelpaze sunmaktadır. Ancak Avrasya Birliği’nin kurulması için yaklaşık yirmi yıl önce ortaya konulan bu düşüncelerin, bugünkü Rusya-Ukrayna Savaşı bağlamında tekrar ele alınması gerekmektedir. Dugin’in yönteminden yola çıkarak Moskova-Kiev hattındaki gerginliğin Avrasyacılık açısından değerlendirildiği çalışmalarla bu alana ilişkin literatür geliştirilmelidir.

Kaynakça

- Cohen, A. (2013). Russia's Eurasian Union endangering the neighborhood and US interests. *Backgrounder*, no. 2804, <https://static.heritage.org/2013/pdf/bg2804.pdf>.
- Dugin, A. (2006). *Nursultan Nazarbayev'in Avrasya misyonu*. (Çev. L. Urakova, ve N. Gençkal). Yeni Avrasya Yayınları.
- Elik, S., ve Bal, F. (2014). Çağdaş uluslararası sistemin kaynağı ve ilk dönemi olarak İspanya-Portekiz Atlantik sistemi, 1493-1648. *Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 16(1), 88-117.
- Sait, S. (2010). Yeni Batıcılık ve yeni avrasyacılık akımları bağlamında Yeltsin yönetimi’nin doğu batı politikaları’nın analizi. *Akademik Bakış*, 3(6), 73-96.
- Serbest, B. (2017). Tarihsel süreçte Rus Avrasyacılığı: klasik Avrasyacılıktan neo-Avrasyacılığa. *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 6(3), 285-307.
- Yılmaz, S. (2015). Yeni Avrasyacılık ve Rusya. *Sosyal ve Beşeri Araştırmalar Dergisi*, 34, 111-120.

Extended Summary

Aleksandr Dugin built his book *Nursultan Nazarbayev's Eurasian Mission* on two principles. The first one is to explain the content of the new Eurasianism and the second one is to determine the place of Nursultan Nazarbayev's Eurasian mission in the new Eurasianism. In order to explain the new Eurasianism, he used the historical method. Therefore, he developed a comparative perspective. He saw classical Eurasianism as the integration of the former Soviet space. According to him, Eurasianism in the Eurasian region is a historically continuous tradition. Before the Russian Empire, the Mongol, Turkic, European Indian Empires, the Genghis Khan Tsardom and the Hun Steppe Empire practiced Eurasianism through a process of local integration. The Russian Empire, on the other hand, inherited Eurasianism with its Orthodox-Monarchy rule and bequeathed it to the Soviet

² The Heritage Foundation Avrasya Birliği projesi için yayımladığı bir raporda Rusya’nın post-emperyal zihniyetinin Avrasya Birliği’ni baltalayacağını ve Avrasya’daki Rus hegemonyasının ABD’nin çıkarlarına uygun olmadığını ileri sürmüştür (Cohen, 2013).

Union. Eurasianism in this period was shaped by a strong state and local integration. New Eurasianism aims to continue the tradition of integration, but it is also based on protecting the rights and identities of the nations included in the integration. Neo-Eurasianism is democratic, and no one ethnic or religious community dominates over another. However, unlike the Western understanding of democracy, democracy here is pluralistic. With these characteristics, Dugin approached the new Eurasianism from a philosophical perspective. Regarding the new Eurasianism, one of Dugin's most striking views is about globalization. He considered globalization as a unipolar world understanding. He positioned Eurasianism against globalization and constructed it as democratic empires with their own autonomy. The areas of integration he deems necessary for this are as follows: Moscow-Tehran, Afghanistan-Pakistan, Moscow-Delhi, Moscow-Ankara and Moscow-Caucasus. He envisions the Eurasian Union to be established with these countries as the European Union. Dugin found Nursultan Nazarbayev's step towards Eurasian policy in 1994 quite significant. He used the fact that the Eurasianism step was taken not from Russia but from Kazakhstan to meet the criticisms against the Eurasian Union. Because the biggest criticism against the Eurasian Union is that Russia dominates other countries in the region. Dugin explains that such a danger does not exist for Nazarbayev and argues that "if the Eurasian Union meant that Russia wanted to preserve its imperial power, Nazarbayev would not want Eurasian integration". Nursultan Nazarbayev's Eurasian Mission consists of four chapters in total. In the first part, Nazarbayev's Eurasian mission is analyzed. The steps taken by Kazakhstan in domestic and foreign policy are evaluated on the basis of Eurasian thought. Kazakhstan's investments in agriculture, education, demographic and economic fields are explained with Nazarbayev's leadership skills. At this point, Nazarbayev and Putin were compared. The biggest difference between the two leaders was found in Nazarbayev's ability to exclude nationalists and non-Eurasianists. In this sense, he implicitly criticized Putin's team. According to him, Putin should also be tough on non-Eurasianists. After Nazarbayev's leadership qualities, he evaluated his political steps for Eurasian integration within the framework of the Eurasian Economic Partnership, the Common Security Treaty Organization and the Eurasian Movement. Dugin considered these steps of Nazarbayev as the spirit of Eurasia. In the second part, Dugin argued that Russia's national interests are the interests of Eurasia. For this reason, he answered the question of how post-Soviet integration would take place. For this purpose, he analyzed the steps taken by Nazarbayev one by one and tried to explain how these steps are compatible with the interests of other countries in the region. He claimed that if the Eurasian Union is achieved, the globalist power will be broken. By comparing the concepts of globalization and Eurasia, he argued that these two concepts are opposite to each other. The third chapter is a continuation of the second chapter. The opposition between globalization and Eurasia, which was discussed in the second part, is this time evaluated in terms of terrestrial civilization and maritime civilization. Claiming that wars in history have been fought between terrestrial and maritime civilizations, terrestrial civilization is symbolized by Eurasia and maritime civilization by the Atlantic. The last chapter of the book seeks to answer the question of the possible consequences in the Eurasian space in the absence of Eurasian integration. Dugin answered this question with colonialism. The establishment of the Eurasian Union is considered as the first condition for independence. For independence, he suggested following Friedrich Von List's economic ideas, strategic organizations and cultural-scientific activities. Dugin's book is sufficient to show the ways in which the new Eurasianism differs from classical Eurasianism. In addition, the step-by-step approach to the geopolitical construction of Eurasian integration offers the reader a wide range of conceptual and intellectual options. However, for the establishment of the Eurasian Union, these ideas, which were put forward nearly twenty years ago, need to be reconsidered in the context of today's Russia-Ukraine War. Following Dugin's methodology, the literature in this field should be developed with studies evaluating the tension on the Moscow-Kiev line in terms of Eurasianism.